

Katarina
ali
Potovanje v Koper

DRAMSKE OSEBE

Harold, okoli 40 let

Evgen, okoli 40 let

Katarina, okoli 40 let

Peter, okoli 16 let

Martin, okoli 14 let

1. Voda

Kupe na vlaku. Za oknom dež, ki šumi tudi po oknih. Na tleh dve potovalni torbi, Haroldova in Katarinina/Evgenova. HAROLD sedi na sedežu, KATARINA ga sede jaha, pritiska glavo ob njegovo. To traja.

KATARINA

(Intimno:)

Saj mi lahko rečeš, kar mi češ. – A sem bila grda? – A sem bila packa?

HAROLD ne reagira, miži. KATARINA zre vanj, potem se začne počasi zapeljivo zvirati na njem, se drgniti obenj. To traja, HAROLD se ne odziva. KATARINA se pozorno zagleda vanj.

KATARINA

Ti si ful poceni. To si en tak kliše, da ni za povedat.

(Obraz mu tišči v uho, obstane. Tišina, dihanje.)

Pa tiho boš.

(Vstane, se mu usede nasproti.)

Martin pa Peter te pogrešata. A te moram kao v kurac poslat, da boš vesel?

Pavza. Čez čas se med vrati kupeja pojavi EVGEN.

EVGEN

Aha, si si že enega najdla.

KATARINA

Daj, tiho bodi, monkey. Saj sem ti rekla, da ne boš bolj praznega kupeja najdu.

EVGEN

Ful v redu.

KATARINA se nasloni nazaj, EVGEN se zruši zraven HAROLDA, ki zdaj sicer odpre oči, a se trudi, da bi bil videti kar se da nezainteresiran, zre ven, zapira oči.

EVGEN

(Haroldu:)

Saj nimam nič proti tebi, stari. Ti samo sedi tukaj. Blagor tebi.

KATARINA

Ja, blagor njemu, a ne da.

EVGEN

Ja, blagor njemu.

(Haroldu:)

Kam se pelješ, majster? A greš v Koper?

(Harold se mimogrede zazre vanj, skoraj očitajoče.)

A?

(Harold čez čas prikima.)

A čisto do konca se pelješ? – Pol bomo pa do konca skupaj. – A greš v lajf? Ali na festival lepih umetnosti? Na dež plesat, da ne mogoče? – A greš domov?

(Harold se zazre ven.)

A greš k ženi?

(Harold prikima. Katarini:)

Lej ga, ko gre k ženi.

KATARINA:

Ja, fajn, a ni?

EVGEN

Meni je to ful v redu.

KATARINA

Daj, ko ti ni nič naredil. A misliš, da ...

EVGEN

(Surovo:)

Kaj jaz mislim? Saj nimam nič proti njemu.

(Katarina zavija z očmi. Haroldu:)

Kako je pa ime uni ženi, ki k njej greš?

KATARINA

(Tiho:)

Moraš čisto vsakemu težiti.

EVGEN

(Haroldu:)

Evo, takle mam. Pa sem samo vljudno vprašal.

(Katarini:)

Stavek v vprašalnem naklonu, lepo kulturnen. Se bomo pogovarjali, to se dela na vlaku, če se s kom skupaj pelješ. A ste se pri vas kako drugače učili?

KATARINA

Ne, kaki.

(Haroldu, spakljivo:)

Dajte vi, gospod, povedat vse o vaši ženi.

HAROLD

(Jo ignorira, Evghenu:)

Zakaj?

Pavza.

EVGEN

(Počasi:)

Zato – ker bi rad – bil – prijazen.

Pavza.

HAROLD

(Vdano:)

Katarina.

EVGEN

A, Katarina. To je pa lepo ime. To je lepo ime ...

Pavza, strmita drug v drugega.

KATARINA

(Zamorjeno:)

Blazno lepo ime. Meni še v življenju nisi rekel, da bi imela lepo ime.

EVGEN

Človek zmeraj kaj novega izve, a ne?

KATARINA

Kaj pa, če bi bilo meni ime – Leeloo Danica. A bi imela pol tudi lepo ime?

EVGEN

To bi imela lepo ime za posrat. Samo ti ni, ker so ti tastari že dali ime.

KATARINA

Ja, kako znaš ti človeka prizemljiti. Anede?

EVGEN

Kaj otrok?

HAROLD zaspano zapira oči, a vseeno pokaže s prsti: dva.

EVGEN

A ni to lepo. A si ti videla, Katarina? Dva otroka ima tip.

KATARINA iz torbe vleče plastenko z vodo.

KATARINA

Sem slišala. – A boš?

EVGEN

(Vzame.)

A si spet kupila vodo z okusom?

KATARINA

Kaj pa je?

EVGEN

Pa ti to zmeraj meni delaš. – A tebe niso v šoli učili, da je voda brez vonja pa okusa?

KATARINA

Jao, a že spet?

EVGEN

(Haroldu:)

Take ona zmeraj dela. Pa jaz vem. Me je profoksa v drugem klasu pred tablo vprašala. Evgen, kakšen okus ima voda? Se nisem spomnil, kaj nam je zadnjič govorila, pa sem bil tiho. Pa je rekla, pejd k pipi pa probaj. Sem probal, pa gruntal, pa sem rekel: sladka. Je rekla: ti si kreten, Evgen. – Mislim, to so res osnove.

KATARINA

A vas ni ta imela tudi za slovenščino? Tam, kjer ste se učili: morska voda, sladka voda?

EVGEN

In pol ti zmeraj tole. Pa nisi normalna. Kaj je to: aloe vera? Ali ameriški slamnik?

KATARINA

Life.

EVGEN

Ja, to! To je tebi podobno. Da kupiš vodo, ki se ji reče Life.

KATARINA

Tebi tudi ne bi nič škodila.

EVGEN

(Vrže plastenko z vodo vanjo.)

Ti jih boš enkrat po gobcu fasala.

KATARINA

Ja, to bo dan.

KATARINA izzivalno odpre, pije. HAROLD se očitno trudi ustvariti imidž spečega človeka.

EVGEN

A si ti videla tega gospoda? Dva froca!

KATARINA

Ja, sem že rekla, da sem slišala. Pa sem tudi že kar drugega rekla, pa je to za tebe vsakič na novo kakor fora. Jaz vode brez okusa ne kupim, ker je nateg, flaširat čisto navadno vodo iz pipe. Že milijonkrat sem to rekla. – A ti mene sploh kdaj poslušáš?

EVGEN

Ti, ko stalno težiš z enimi otroki, ti bi lahko gospoda vprašala, kako je to. Zihér hvaležna stvar.

KATARINA

Tega ga ne bom spraševala.

EVGEN

(Dregne HAROLDA, da ta zbegano odpre oči.)

Ona pravi, da voda iz plastenk itak ni voda, ker je od pipe do sem že crknila. Če ni voda, ima pa glih tako lahko tudi okus.

(Pavza.)

Pa pred dvajsetimi leti ni bila taka. Takrat se je iz mame norca delala, ker si je nabavila eno magično napravo iz Rusije za pet tisoč mark, da je delala kristalno vodo, da jim je iz pipe tekla. Se je čez ene kamne precejala, ki jih je bilo treba filat z lunino energijo na mesečini. Totalna revitalizacija.

KATARINA

Pa ne mi zdaj o mami, ko je bila preprosta.

EVGEN

Ja, lahko si preprost, če imaš zadosti denarja, da si za pet tisoč mark nabaviš nekaj, da ti bolj seksi voda iz pipe teče. Ta – socialistična buržoazija. – Od ruskih čarovnic.

KATARINA

Saj ni ona kriva.

EVGEN

Ja, pa je.

KATARINA

Pa ni.

EVGEN

Ti isto furaš kot tvoja mama.

KATARINA

Ona ni v življenju kupila vode z okusom.

EVGEN

Ja, kje pa bi jo, v osemdesetih? – Od kdaj pa ti tastare braniš? Taglavne negativce?

KATARINA

To je zdaj težko stoprocentno reč, kateri je taglavni.

EVGEN

(Haroldu, zaupno:)

Doma imamo ionizator za vodo.

KATARINA

Idiot.

EVGEN

To morate vedet: voda, ki pride ven iz pipe, je mrtva. Če po cevi teče več kot sedemdeset metrov, se ji struktura podre, molekule ratajo desnosučne namesto levosučne pa v telesu več ne morejo opravljat svoje funkcije.

(KATARINA protestno molči.)

Pa jaz sem že pred tem ionizatorjem govoril: na skretu je voda taprava. V kuhinji je čisto drug okus.

KATARINA

Ful štekaš.

EVGEN

Tako da jaz pijem ionizirano levosučno vodo, ki blagodejno vpliva na rast celic pa sploh, pozitivnih informacij ko provladni cajtengi ... Valda, da sem lahko tudi malo živčen.

KATARINA

To ni od vode.

EVGEN

A?

(Pavza. Haroldu, zaupno kot prej:)

Voda je glavna fora, da iz sebe spravimo nečistoče, ima, da te čisti. Voda, ki je mrtva, tega ne more.

(Zavpije na Katarino:)

Pa kaj bi ti tako za popizdit rada iz sebe spucala? To mi povej.

KATARINA

S tabo se nima veze pogovarjat. – Samo 200 evrov stane, un ionizator.

EVGEN

To je pa bistven napredek od mame.

Oba molčita, se ozirata naokoli, EVGEN očitno živčen. HAROLD se spet pretvarja, da spi. EVGEN se zazre vanj, potem izvleče škatlo cigaret.

EVGEN

(Haroldu:)

A lahko prižgem?

(HAROLD se ne odziva. EVGEN se nagne čez in ga potrepnja, da odpre oči.

Prijazno:)

A lahko enega prižgem?

HAROLD

(Zaspano.)

Zaradi mene. Samo sprevodnik verjetno ne bo za.

EVGEN

(Pospravi cigarete.)

Imaš pa tudi prav. Zakon je zakon. Bo še kdo umrl.

(Pavza, čez čas izvleče ledvenko, jo odmaši.)

A lahko pijem?

HAROLD

Zaradi mene.

EVGEN

Zaradi tebe. Zaradi tebe ja, samo ne morem, zaradi nje.

(S pogledom ošine Katarino, pospravi ledvenko.)

En teden bi mi doma srala, kako sem se na vlaku obnašal.

KATARINA

Joj, daj, nehaj srat. Pa kdo ti kaj hoče?

EVGEN demonstrativno pograbi platenko vode in pije. Uživaško:

EVGEN

Aaaaah!

KATARINA

Sem jaz vedela, da ti bo všeč.

EVGEN

Kako ti zmeraj veš, kaj mi paše.

Pavza, oba strmita predse. Ko se zdi, da bo HAROLD spet zaspal, se EVGEN jadrno nagne naprej, da bi mu preprečil.

EVGEN

Kaj je pa vaša žena po poklicu?
(HAROLD mučeniško strmi vanj.)
Samo tako, vprašam. Če se skupaj peljemo.

HAROLD

(Vzdihne.)
Organizatorka kulturnih dejavnosti.

EVGEN

A ne ga biksati? A res? – Organizatorka kulturnih dejavnosti! – Lep poklic.

KATARINA

A to zdaj ti mene zanalašč? – Od kdaj je pa to tebi lep poklic?

EVGEN

Samo je razlika, kako delaš svoj poklic. Tako kot ti delaš, je za en drek poklic. Se po jajčnikih praskat cel dan pa ene kurbirje okrog klicarit. – Pa ne mi reč, da ne! – V principu je pa to super poklic. Sama kultura, cel cajt!

KATARINA

Koliko znaš ti človeku it na živce! Po jajčnikih praskat? A ko denar na koncu meseca domov prinesem, kdo se po jajcih praska?

EVGEN

Kakšen denar? Kje sem pa tega jaz kdaj videl? Ko tisto spičiš, si pa itak na mojemu!

KATARINA

Ja, ful na tvojem. Daj, tiho bodi.

EVGEN

To, kar se ve babe navadite, več ne pozabite.

KATARINA

(Zloguje:)
Večjo – plačo – imam – kot – ti.

EVGEN

Ja, veš, kaj je samo fajni? Da se pufa pa še ne boš tako hitro losala. S takim gobcanjem.

KATARINA se zastrmi vanj, potem se umakne in obmolkne.

EVGEN

Kakšne kulturne dejavnosti ti organiziraš? Daj, organiziraj proslavo ob obletnici ljubljanskega vodovoda, pesniki berejo o žeji. To naredi, pa ti bojo gratis dali ionizator. Se ti bo voda sukala ne na desno, pa ne na levo, samo naprej!

KATARINA

Budala!

EVGEN

Ma, ja!

KATARINA

Ti maš ful enih zanimivih stvari tako za povedat, ko te ljudje prvič vidijo. Vsi te za še prosijo.

EVGEN

Ja, ti pa tudi, če si tiho, dosti bolj pametna zглеdaš.

Pavza.

KATARINA

Žaljiv znaš bit pa zmeraj bolj. Sem zelo vesela zaradi tega.

EVGEN grozeče dvigne roko, ona utihne. Kratka pavza.

EVGEN

Da ti eno stvar povem. So po Dnevniku rekli, da so zadnjič v Iskri rekli, da znajo zdaj že Boga narest.

KATARINA

A ja?

EVGEN

Prototip imajo, ga bojo v četrtek zalaufal. Bo treba po televiziji gledat. Bo nadškof zraven.

(Pavza.)

Ful več funkcij bo imel ko zdaj. Mu boš lahko sam imidž izbral. Bo lahko tudi baba.

(Pavza.)

KATARINA

Pa to ni za zdržat.

EVGEN

Kaj da ne. Vse se da zdržat.

HAROLD zapre oči.

2. Jeziki ljubezni

HAROLD se pretvarja, da spi. EVGEN in KATARINA bolščita vanj, potem se zazreta skozi okno. Dež, bobnanje vode po steklu.

KATARINA

Kako ta dež pada.

EVGEN

Samo kam se ta voda suka?

KATARINA

Daj, pusti ti to. Druga scena je zdaj. Daj se malo zrelaksirat. Reset.

(Pavza.)

Pusti ti to. – Poslušaj dež. Prepusti se. Samo prepusti se.

(Svetloba se nenadoma spremeni. Hipnotično:)

Vračaš se v preteklost ... Slišiš dež ... Dež pada ...

(Zapreta oči.)

Peljemo se nazaj z maturantca. Dež pada. Na avtobusu smo. Po šipah ropota. Ti mene držiš za roko, obadva sva tiho pa se nič ne pogovarjava.

EVGEN

Pusti ti uno budalo.

KATARINA

(Haroldu:)

Prvič sem se na maturantcu počutila, kot da sem zaljubljena. Z enim Nizozemcem sem plesala v diskotu v Katoru. Je bilo čisto magično. Sva se po angleško pogovarjala. Je rekel, da bo tadrug večer

tudi prišel, a bom jaz tudi? Sem rekla, ne vem. Gor je bil pa un komad od Queenov: »I'm falling in love, I'm falling in love for the first time ...« Čisto mi je glavo zmešal.

EVGEN

Budala.

KATARINA

(Evgenu:)

Sem šla tja še tadrug večer, čeprav ste cel klas drugače imeli žur v sobi. Njega pa ni bilo. Do treh zjutraj sem čakala, če bo prišel not. Pa ga ni bilo. – Čisto adijo sem bila, ko sem prišla nazaj na žur.

EVGEN

Taka si bila, kot da ti je mama umrla.

KATARINA

Do sončnega vzhoda sva čvekala na unmu otroškem igrišču. Takrat si bil pa blazno nežen.

EVGEN

Če si pa zgledala tako adijo.

KATARINA

Pa sploh me nisi res pecal, saj to je bilo tisto. Še pol, ko si me med potjo domov cel cajt držal za roko, ko sem dremala pa je dež padal, je bilo vse čisto prijateljsko. Kot da zastopiš.

EVGEN

Saj sem te. Saj te še.

KATARINA

Šele pol, čez kakšen mesec, sva začela hodit.

EVGEN

Samo veš, na kaj še mene takle dež spomni? Kako smo se peljali GOR na maturantca, ne samo nazaj. Ej! Tista je bila pa divja. Ej!

(Svetloba se spremeni nazaj. EVGEN nagne naprej in butne HAROLDA v ramo, a ta se ne zmeni zanj.)

Poslušaj, stari, kaj je bila to scena. A?

(HAROLD se še kar dela, da spi.)

Pa to ni res. Ne more tako spat.

(Ga prevrne na sedežu, se nagne čezenj, mu s prsti grobo odpre eno oko.)

HAROLD z njim strmi naravnost vanj.)

Saj sem vedel. A si ti že slišal to foro?

HAROLD

Ne ...

KATARINA

Pa daj, pusti ga!

EVGEN

(Ga izpusti, a je še zmeraj nagnjen nadenj.)

Smo se peljali na maturantca, oba prfoksa spredaj pri šoferju, mi smo ga pa na skrivaj zadaj pili, na zadnjih zicih. – Scalo je kot iz škafa, mi pa v enem unmu zjebanemu socialističnemu avtobusu firma Krstič, zadaj je kar streha zamakala pa nam je vse not kapljalo. Smo morali polivinilasto vrečko na prtlačnik obesit, da je not teklo, da nismo bili mokri. Una ženska zraven Katarine je že kar dol padla, tako se ga je pribila ...

KATARINA

Daj nehaj s tem njemu...

EVGEN

© Andrej E. Skubic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Pol se je pa iznenada zbudila, pa ji je vse šlo iz želodca gor, stock pa to. Pa se zbudi, odpre oči, debelo pogleda, pa zagleda uno vrečko na stropu, jo samo dol potegne pa noter: buaaaaaa! Pa ko se spuca, samo še uno vrečko v rokah drži pa sopiha. Pol pa šele Katarina vidi, da ima una tisto vrečko v rokah, samega akta kozlanja sploh ni registrirala. Not pogleda, pa vidi eno napol prebavljeno svinjarijo not, pa čisto ven pade ... Je vrečko zagrabila pa jo nesla k šoferju pa vodiču odspredej. Glejte, kakšna svinjarija nam zadaj skoz streho not kaplja, pa s kakšnim avtobusom ste vi to nas na pot poslali, a ste vi normalni, hočemo denar nazaj ...

Se krohota in se končno dvigne iznad Harolda, ki se zelo počasi spravlja pokonci. KATARINA se kisko nasmiha. HAROLD se nazadnje zastrmi skozi okno.

KATARINA

Nisem jaz kriva, če je bila toliko zadeta.

EVGEN

To pa res.

KATARINA

Samo je bilo pa lepo, takrat. Imam lepe spomine.

EVGEN

Aja?

KATARINA

Tisto noč do jutra na otroškem igrišču v Katoru.

EVGEN

Samo si imela kar srečo takrat, da sem te imel že prej ogledano. Ker po tistem kozlanju bi se mi lahko tudi počez postavilo.

KATARINA

Srečo ali pa tudi ne, kakor se vzame.

EVGEN

Gospod, a vi kdaj svoji rečete, da je lepa?

KATARINA

Tiho bodi. – Si mi ena ozvezdja kazal. Jaz sem bila že tako zaspana, da so se mi zvezde pred očmi mešale, samo nisem šla spat, ker mi je bilo tako hecno tam na guncnici sedet pa tebe poslušat, ko si govoril: Tole je Poletni trikotnik. V njem so Vega, Altair pa Deneb. Jaz sem pa rekla: kaj je pa to za ena zvezda? Ti si pa rekel: to je pa Vané vufl ...

(EVGEN se skloni k njej, se zaliže z njo. Čez čas se KATARINA odtrga.)

EVGEN

(Se nasmehne.)

Vané vufl.

KATARINA

Jaz sem mislila, da se bom poscala.

EVGEN

(Se obrne k Haroldu.)

Majster, ti mi pameten zgledaš, samo tega pa vseeno ne veš. A ti veš, kaj je to vané vufl?

HAROLD

(Še kar gleda ven:)

Vem.

EVGEN

Kaj je?

HAROLD

To je ena beseda, ki jo moja žena reče za »kar en iks«, ali pa »una stvar«, ali pa »un oné«. – Samo – jaz celo noč nisem spal, tako da ... A bi se dalo, če bi me malo pustila pri miru? Pa ne bi bil rad nevljuden. Kot da me ni, kar govorita.

Zapre oči. Oba osuplo zastrmita vanj.

EVGEN

Pa to ni za verjet. Glej si ga razgledanega tipa!

KATARINA

Kot da me ni. Pa kaj misliš, da tega gospoda matra, da ni celo noč spal? Da nima problemov?

EVGEN

Grem stavit, da je on – prevajalec. Pa ta ve vse besede, kar jih je.

KATARINA

(Strmi v HAROLDA, potem zarotniško sune EVGENA s komolcem.)
A greva ugibat, iz kakšnega jezika prevaja?

EVGEN

Po moje iz vseh.

KATARINA

Ma, ne more iz vseh. Po moje iz – francoščine.

EVGEN

A tebi zglada tak Francoz? Ma, ni Francoz. Po moje iz španščine. Magični realizem je to.

KATARINA

A ti latino zglada?

EVGEN

Ne, v bistvu ne toliko.

Pavza.

KATARINA

Po moje iz česa bolj eksotičnega. Iz grščine. Meni zglada bolj ko klasičen filozof. Ko stoik.

EVGEN

Dobro, ni ga treba žalit. – Po moje je ... Iz kakšnega bolj odštekane jezika. Iz kakšnega baltskega. Tam imajo široko dušo.

KATARINA

Iz litvanščine.

EVGEN

Iz estonščine.

KATARINA

Estonščina ni baltski jezik.

EVGEN

Kaj imaš pa ti o tem pojma? Itak je baltski jezik.

KATARINA

Ni, če ti pravim. To je ugrofinski jezik.

EVGEN

(Strmi vanjo.)

A ti to delaš samo, da me zajebavaš? A zato to delaš?

© Andrej E. Skubic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

KATARINA

Kaj delam?

EVGEN

A si ti kdaj v Estoniji kakšen kulturni dogodek organizirala? Kako si jo pa najdla, če še to ne veš, da je ob Baltiku?

KATARINA

Ma, je ob Baltiku, samo estonščina ni baltski jezik.

EVGEN

Kaj pa je?

KATARINA

Saj je Finska tudi ob Baltiku, pa ne boš rekel, da govorijo baltski jezik? Pa Švedska?

EVGEN

To je nekaj drugega!

KATARINA

Ni nekaj drugega! Daj, mi smo študirali ...

EVGEN

(se prime za glavo)

Pa to je za posrat. Za posrat je to. Vi ste *študirali!* *Študirali* ste!

KATARINA

Seveda je za posrat, če pa tukaj serješ človeku na glavo. Ti monkey.

EVGEN

Kaj jaz serjem na glavo? Jaz sem rekel: estonščina je baltski jezik. Ti pa bi rada bila takoj nekaj pametna. A pred tem tipom bi rada izpadla pametna? Izpadeš samo glupa.

KATARINA

Estonščina NI baltski jezik. Samo to ti pravim, pa daj probat sprejet ...

EVGEN

A na tega gospoda bi rada vtis naredila? A ti je on všeč?

KATARINA

Itak da mi je všeč, on je tiho pa nobenih bedarij ne govori. On posluša.

EVGEN vstane in začne hoditi iz kupeja na hodnik in spet nazaj.

EVGEN

On je koma, ne pa – posluša. Še dobro, ker bi samo glupa izpadla. Estonija je ob Baltiku. Če kdo reče: tri baltske države, misli na Litvo, Latvijo pa Estonijo. Pa ne na kakšno Švedsko kurčevo! Kaj imaš ti pojma?

KATARINA

Pa ne reče se od tega baltski jezik! To je iz enega čisto drugega konteksta termin!

EVGEN

Kakšnega?

KATARINA

Ni! Baltski je ...

EVGEN

(Se ustavi, zavpije:)

Je!

KATARINA

Ne, ni.

EVGEN

Ja, je!

KATARINA

Ne, budala, to je ...

EVGEN jo nenadoma užge čez obraz, da KATARINA odleti po tleh. Sede nanjo, dvigne pest.

EVGEN

Kdo je zdaj budala? A? Kdo je zdaj budala?

KATARINA ihti, njegova pest dvignjena nad njeno glavo, scena traja mučno dolgo. Čez čas oba vstaneta, si otepeta obleke, se resnobno usedeta, pri čemer EVGEN skoraj sede na HAROLDA, a se kakor še zmeraj ne zdrami. KATARINA malo krvavi iz ustnice. Ponovna mučna tišina. – Čez čas se EVGEN, ki mu je očitno postalo že neprijetno, zgane.

EVGEN

Jaz moram it scat.

KATARINA

Tebi je treba jebat mater, idiot.

EVGEN

Daj, se zadrži.

Jo še nekaj časa ostro gleda, potem vstane. Odide.

3. Spet sama

KATARINA in HAROLD sama. Harold se odločno pretvarja, da spi. Pavza.

KATARINA

Ne moreš bit skoz tiho. Pa ne moreš. A si res čisto samo ti važen?

(Pavza.)

To ni tako, kot zgleda. Samo saj ne vem, kaj si misliš. Ne morem vedet, če tudi poveš ne.

(Pavza.)

Veš vse o njem. Še več, kakor bi bilo treba. A bi rad še kaj zvedel?

(Pavza.)

Zakaj si tak kot crknjena riba? – Res si tak. – To ni boljše, kakor je on.

(Pavza.)

A ti veš, kako se ga je dalo včasih okrog obrnit? Ni bil skoz tak. – Enkrat sva šla, še študenta, na Mljet, glej. A bi rad slišal štorijo od ključka od kufra?

(Pavza.)

Nisva bila v takem podnu. Je bilo poceni, zaradi vojne nobeden ni hotel hodit dol, pa so se ful trudili za turiste. Sva letela z avionom do Dubrovnika, pa na gliser; kufre so na Brniku pobrali pa na Mljetu do vrat od sobe prinesli. Cela scena, tak luksuz, midva pa malo čez dvajset! Samo sva pol poštekala, da nimava ključka od enega od kufrov. Sva obadva rekla, da bi ga moral un tadrugi pospraviti. – Ratalo nama je celo dramo narest, totalne smrtne žalitve. Jaz sem že kar hotela svoj kufer vzeti pa it nazaj na gliser, samo sem pol *jaz* najdla ključek v enemu žepku od njegovih hlač, ki so na postelji ležale. Tako sem se režala, ker sem imela *prav*. On je samo kufer odklenil. Jaz sem ga užgala z unimi hlačami po nogah, on jih je pa ujel pa me na posteljo potegnil, pa se tudi režal. S smehom je priznal feler, pa tudi če on ni priznaval napak – kje *pa!* Samo *je* priznal, tako kot je znal: tako, da je pol takoj skočil na uno posteljo pa sva fukala. Samo – to je bil moj fuk. Eden od taboljših. Tisti bes pa trmo pa *temo* – sem mu ven scuzala.

(Pavza.)

Vse sem iz njega scuzala. Ti pa čisto nič.

(Pavza, skloni se k njemu, mu začne s prsti šariti okrog ust.)

Kje je ključek? A se tukaj kaj odpre?

(Pavza.)

Ja, pol je pa zrasel v prasca. A veš, kaj mi je delal? – Trikrat na dan mi je rekel, kako jaz mislim, da sem pametna, pa sem glupa ko kurac. Pol se pa čudiš, če se mi utrga, ko slišim: mater, si pametna. – Pa da njegov keš zapravljam. – Pa sem za svoje stvari zmeraj sama imela, tudi če je bila od njegovih garsonjera. – Pa non stop. Če sem bila dobre volje pa zgovorna, je najdu kaj za okrog obračat. Če sem bila zjevana, mi je mrko faco naprej metal. Če sem šla ven, sem se kurbala. Če sem doma študirala, sem se pa po stanovanju vlačila. Pol pa: če ne bi bilo mene, bi kar umrl. Pa res je to enkrat rekel. Si moreš mislit.

(Pavza.)

V tretjem letniku je bil v klinični depri pa mesec pa pol ni šel ven iz fleta. Ko sem mu doktorja omenila, je ven padu, kao da ga mislim v norišnico strpat. Pa ja: spet je samo ena stvar pomagala. Sem ga v posteljo zabila pa ga dva dni dol dajala, dokler mu ni spet sonce začelo svetit. Mater, ste tipi simpel. – Če me je na gobec, je bilo še najbolj izi. Ni vse v temu. A bi to rad slišal? Ja, me je. – A da je *mene* na gobec? A to te boli? A zakaj nisem šla stran? A veš, kolikokrat sem se jaz to vprašala? Kam bi šla? – A to te boli?

(Pavza.)

Samo ti boš tiho. Kot da sem ti kdaj kaj skrivala. Tiho bodi, to ti bo ful pomagalo. Samo poslušaj.

(Pavza.)

Ti si en mali usranček, gospod vlakovni partner. – Boš ti meni govoril.

Odpre svojo torbo, brska, izvleče dolgo pletilko. Jo demonstrativno pokaže, ker ni reakcije, mu jo počasi nastavi nekam na jetra. Počaka reakcijo, ker je ni, z vso silo zarine. Pletilka izgine v njegovem trebuhu, ne da bi HAROLD reagiral. KATARINA strmi vanj.

KATARINA

Mater ti. – Boš rekel, da česa nisi vedel. Da sem ti kdaj kaj tajila. Ti bi me točno tako imel rad.

Iz torbice izvleče brener, ga prižge. Strmi v HAROLDA, ker ni reakcije, zgrabi njegovo roko, pospravljeno pod jakno, jo izvleče, začne jo žgati z brenerjem. Roka se žge, neznosen smrad. HAROLD še kar spi.

Preklet blefer usran. Ima da je kakšno življenje v tebi.

Haroldova roka praktično povsem zgori, a ta se ne zbudi. KATARINA odmakne brener, ga ugasne, frustrirano strmi vanj. Skozi vrata stopi EVGEN.

4. Poskus tišine

HAROLD in KATARINA kot prej, EVGEN strmi vanju.

EVGEN

Vidva sta pa nekaj imela.

KATARINA

Pa ta tip je res tiho ko rit!

EVGEN

A si prfuknjena? A tak naj gre k ženi?

KATARINA

Bo že zastopila. A je to kakšna družba?

EVGEN

Z mano se je prej pogovarjal. Ti se ga ne znaš prav lotit.

KATARINA

Ti se ga pa boš.

EVGEN

Je pa nevljudno ko svinja, da noče moje ženske zabavat. Kar tiho bit.

© Andrej E. Skubic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

KATARINA

Je nevljudno, samo po svoje tudi občudovanje vzbuja. Ker pri tebi tega talenta res še nisem videla.

EVGEN

Kaj zdaj, a ti je to všeč ali ti ni všeč?

KATARINA

To je stvar tapravega momenta.

EVGEN

(Sune HAROLDA, da se ta skoraj zvrne; tokrat odpre oči.)
Kaj si pa ti po poklicu?

HAROLD

(Mežika:)
Prevajalec.

EVGEN

A si videla?

KATARINA ne odgovori, resno gleda predse.

EVGEN

A je ful denarja? Evropska unija pa to?

HAROLD

Zadosti.

Skrije ožgano roko, zapre oči.

EVGEN

Pol bi pa mojo znal zadovoljit. Na siso jo daj, pa bo srečna. Samo nje ne smeš same puščat pa kar nekam it, ker ji neumnosti rojijo pa glavi.

Pavza.

KATARINA

Meni se zdi, da imaš ti en problem.

EVGEN

Seveda imam problem, a misliš, da ne vidim? Imam babo, ki je totalen pametnjakovič. Še od kakšnega tretjega mnenje ji ne pride do živega. A si videla? Tip zna bit tiho, zna pa tudi govorit, če ga vprašaš normalno, ne pa kot pametnjakovič. Ti pa tega ne znaš, pa se tudi nočeš naučit. Tebi *čez gobec* nič ne pomaga.

(KATARINA molči.)

Mogoče bi pa morala it na odvajanje? A? V kakšno terapevtsko skupino? – Anonimni pametnjakoviči? »Lep pozdrav vsem, jaz sem Katarina Konostrov, in sem, e, sem pametnjakovič.« A misliš, da bi ti škodilo?

KATARINA

Daj, ne svoje sreče sprobavat.

EVGEN

Aja? Kaj se mi bo pa zgodilo?

KATARINA

Samo – ne.

EVGEN

Ja, pa jo bom.

KATARINA

Saj si ne upaš.

EVGEN

Ja, si upam.

KATARINA

(Sika:)

Upaš si ti kurac. Rabiš minimalno tri pire ali pa poteze z šnopsom, da si upaš usta odpret. Lej ga, gospoda, lepo je tiho, pa kaj mu manjka?

EVGEN

Ja, roka.

KATARINA

A imaš ti tako zmožnost?

EVGEN

A to bi rada?

KATARINA

Mogoče pa, da ti vidiš, če zmoreš! Daj še ti svojo srečo sprobati: tiho bodi za pet minut! Pa da vidimo, kako ti bo šlo!

EVGEN

A za pet minut?

KATARINA

Za pet minut bodi tiho! Tako kot gospod! Daj, pokaži mi, da obvladaš! Vse!

EVGEN

Da obvladam vse?

KATARINA

Ja, da trike obvladaš. Saj znaš.

EVGEN

A boš ti tudi tiho?

KATARINA

Ma, jaz bi lahko bila celo življenje tiho.

EVGEN

Ja, če bi imela polna usta sise.

KATARINA

A ne moreš tudi probati ne? – Pet minut!

Tišina. EVGEN dvigne roko s petimi prsti in zapre oči. KATARINA ga nekaj časa gleda, potem se zazre predse. Dlani položi na kolena, zapre oči. Začne glasno vleči zrak vase, potem spet iz sebe, kot v nekakšni dihalni vaji. To traja kakšno minuto, preden EVGEN eksplodira.

EVGEN

Pa to je za posrat. Pa to ne more noben normalen gledati!

KATARINA

(Preneha z vajo.)

Pa saj samo diham. Jaz sem aeroben organizem.

EVGEN

Aeroben? Samo da nisi transcendentalen???

KATARINA

To ni new age, to je fiziološko. Rabim dihat.

EVGEN

To se da tudi tako, da noben drug ne sliši.

KATARINA

Pa saj me ni sram, da diham! To ni tako kot srat!

EVGEN

Ne, to je čisto drugače!

HAROLD se začne spričo hrupa očitno protestno kobacati. Oba se ustavite, se zazreta vanj.

KATARINA

No, zdaj si pa še njega zbudil.

EVGEN

Ja, a nisi ti to prej probavala?

KATARINA

Pa ne tako!

EVGEN

Ne, čisto drugače. – Ga pa zdaj kaj vprašaj.

KATARINA

Ne bom. Jebi se.

EVGEN

A ja? A jaz naj se jebem? Meni težiš, njemu pa ne? A je on kaj boljšega kot jaz?

KATARINA

Mater, si ti paranoičen.

EVGEN

Ja, moram malo bit, a ne? Saj sem samo retorično rekel. Ironično. – Ker če ne bi smel niti ironičen bit, bi pomenilo, da je to samoumevno pa da ti mogoče res misliš, da je on nekaj boljšega. Ker je tiho. Potem bi pa lahko res imel pravico, bit paranoičen.

KATARINA

Pa daj, Evgen ...

EVGEN

Jebem ti boga, baba usrana, kaj serješ? Jaz se s tipom menim, dec z decom, nama je vse jasno, on ima tudi izkušnje, oženjen je, otroke ima, kaj njemu ni jasno? Njemu je vse jasno.

(KATARINA raje utihne. Haroldu:)

Ej, stari!

HAROLD

(Se trpeče zgane.)

A?

EVGEN

A te bo žena na peronu čakala?

(HAROLD odkima.)

Pa bi bilo lepo, a ne bi? A se dolgo nista videla?

(HAROLD le bolšči vanj.)

Tak že zglodaš, kot da je bila dolga pot, dolgo od doma. Kje si štartal?

HAROLD

© Andrej E. Skubic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Na Dunaju.

EVGEN

Kako se imajo naši prijatelji Avstrijci?

KATARINA

(Pikro:)

Z Avstrijci imamo tradicionalno dobre odnose.

EVGEN

A te bo doma čakala? Z juhico, a ne?

HAROLD

(Mukoma:)

Moja žena ... ni v Kopru.

Pavza.

EVGEN

Ja, kje pa je?

HAROLD

V Ljubljani.

Pavza.

EVGEN

Kaj, a si postajo falil, ali me zajebavaš? Ljubljana je tri četrt ure mimo. – A ti mene zajebavaš? Si rekel, da greš do konca.

(HAROLD spet zapre oči.)

Pa ta mene zajebava. – To ni za verjet. A ti temu verjameš? – Če tri stavke poveš v celem cajtu, bi lahko bili konsistentni. A ne bi mogli bit? – Pa daj tisti brener!

KATARINA

Ne dam, ker ne znaš delat z njim.

EVGEN

Jaz nič več ne zastopim!

KATARINA

(Vdano:)

Ja, mogoče ima pa tako metodo. Pusti ga vsaj pri miru, če ga znaš posnemat.

EVGEN

A boš začela? A nisi imela zadosti? Organizatorka!

KATARINA

To je lep poklic!

EVGEN

Pazi se ti, ko do Kopra prideva.

(Pavza.)

A ti misliš, da ima on psa?

KATARINA

Bôli me.

EVGEN

Pudla.

(Pavza.)

Ne, saj on je bolj tip za mačko. – Za eno tako mačko, ki se nič ni treba z njo zajebavat. Jo ni treba na sprehod peljat, serje sama.

© Andrej E. Skubic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

(Pavza, potem Haroldu:)
Ej, stari, a si ti kdaj imel psa?
(HAROLD nazadnje le nejevoljno odpre oči.)
Nisi? – Ti ne veš, kaj zamujaš, stari. Vse žive pse imaš. Meni je bil najljubši presa canario, ta ti je res ena taka *ultima creatura*. Mislim, takrat, ko sem bil še sam. – To ti je pes za deca. Je še mene enkrat šavsnil, ko sem mu hotel nekaj preveč reč. Evo, brazgotina. – Samo sem mu pol pokazal, kaj se to pravi.

HAROLD

Samo pol je bil za evtanazirat.

EVGEN

(Osupne.)
Piksija evtanazirat? Pa ti si nor.

HAROLD

Če ugrizne gospodarja, bo vsakega.

EVGEN

Kje si pa upa.
(HAROLD skomigne in spet zapre oči.)
Ta bi dal Piksija evtanazirat! – Eno vsebinsko stvar pove, pa to je to!

KATARINA

To je en način.

EVGEN

Ja, samo za kaj način?
(Haroldu:)
Kaj, a imaš ti sploh kaj rad živali?

KATARINA

Daj, pusti človeka, a ne vidiš, da bôli njega za tvojega psa pa za vse tvoje jebe ... Jebi mene, ne njega! On me ne!

HAROLD se mučno zgane, a ne odpre oči.

EVGEN

Lepo se mi ti izražaš.
(Potrebuje nekaj časa, da se umiri.)
Včasih si bila taka nedolžna punca ... Taka lepa ...

KATARINA

Včasih? Ful znaš ti komplimente delit.

EVGEN

Taka nedolžna si bila. Zaljubila si se v Nizozemca v diskaču ... Pa saj bi se še danes znala.

KATARINA

Ja, to pa res upam, da bi se še znala.

EVGEN

Še v Turka, kurc. Itak si se z vsemi kurbala.

KATARINA

Ti si bolan. A veš to?

EVGEN

Jaz sem bolan. Stara moja, jaz sem mogoče še edina svetla točka normalnosti v tem placu. Glej tega tipa. Leži tukaj nepremičen, z zaprtimi očmi, kot da so mu hrbtenjačo pa male možgane ven izrezali, ti si mu še roko skurila, pa noče se z mojo žensko pogovarjat, tudi če bi bilo to edino vljudno.

Pavza. KATARINA raje ne reče nič več, strmi ven. Daljši čas HAROLD spi, tudi EVGEN se sede sam vase. Nazadnje se začne KATARINA drgniti po ramenih.

KATARINA

Zebe me ... Lahko bi vključili gretje na tem vlaku ...

EVGEN

A na sredi poletja?

KATARINA

Kaj ima pa to veze? Če je mraz, je mraz, tako kot jeseni, tudi če je sredi poletja.

EVGEN si sleče jakno in jo z njo pokrije.

EVGEN

Še malo prej si pa švicala ... Tebi ni pa tudi nikoli glih tapravo.

KATARINA

Si ne morem pomagat. Takrat sem torbo okrog vlačila, zdaj pa tukaj sedim.

EVGEN

Ti se meni ne boš nikoli več skurbala. Od tega ti mraz pride, to ti jaz povem, od tega pizdakanja. Pokrij se ...

KATARINA

Nisem se kurbala.

EVGEN

Psst! Daj me nervirat. Ja, si se ...

KATARINA

(Monotono:)

Ne, se nisem.

EVGEN

Ja, psst, reci: ja, sem se ...

Pavza.

KATARINA

(Kot prej:)

Ja, sem se...

EVGEN

Kaj se ti je bilo treba?

KATARINA

(Kot prej:)

Poredna sem bila.

EVGEN

Dobro, to spet ni treba tako, ko da bi rada, da te šeškam. Moraš zmeraj vse pokvarit?

KATARINA

(Kot prej:)

Ne, mi ni treba ...

EVGEN jo pahne od sebe, da ji njegova jakna odleti po tleh in se ogorčeno zastrmi vanj.

EVGEN

Dobro, daj, se pa jebi.

KATARINA

(Vpije:)

Zakaj moraš bit zmeraj tak? A moraš zmeraj bit tak, zmeraj?

EVGEN

Kaj zmeraj tak? A zdaj sem jaz tak? Ti pa meni: poredna sem bila ... Kakšne igre se ti to greš?

KATARINA

Bi sprejel, pa bi videl. – Pa itak nimam *pojma*, zakaj moram to skoz prenašat. Kaj imaš *ti* meni naprej za metat? A sem jaz kdaj *res* kaj naredila? Dve besedi imam jaz tebi za povedat.

EVGEN

Ja, saj sem vedel.

KATARINA

Rebeka ...

EVGEN

Cel lajf to.

KATARINA

Markov.

Pavza.

EVGEN

Ona ga je hotela. A misliš, da sem jaz njo hotel?

KATARINA

Ne, kaki, tebi je bilo to težko! Samo si tak človek, da ne zna sočloveku v stiski reč ne! Če srečaš napol nagega klošarja, ki ti pravi, da nima za spat, mu rečeš, ni problema, stari, je v bajti toplo, pridi te svoje uboge kosti pogret, pa vroča juhica se bo kje najdla. Zmeraj si tako prijazen, a ne? Pa tudi če ena krula reče ...

EVGEN

Ni nič rekla.

KATARINA

... jaz bi ga pa zdajle imela not, saj ne moreš človeku reč ne, a ne? Ti si zmeraj imel nasmeš za vsakega!

EVGEN

A bi ti mene zajebavala?

KATARINA

In pol meni rečeš, da te zajebavam?

EVGEN

Tisto mi boš naprej metala! A jaz kdaj kaj okrog pecam? A jaz govorim: poreden sem bil?

KATARINA

Ne, ti nisi bil nikoli poreden. Samo ko mene fantaziraš, kako se z drugimi dol dajem!

EVGEN

Ja, ful te moram fantazirat! Ful te moram fantazirat! Tisto je bilo dvajset let nazaj!

KATARINA

Ja, če ni treba, ne vem, zakaj pol to delaš! – Pa kaj je bilo še dvajset let nazaj? A si *to* mislil, da bom prenesla, če sem vse drugo? Ves tvoj drek žrla? – Priznat pa tudi nisi hotel! Za budalo si me imel! Si znal s trdim okrog mahat, nisi pa znal povedat!

EVGEN

(Poparjeno:)
Priznat, priznat ... Ti si pa meni kdaj priznala.

KATARINA

In seveda ga je ona hotela, valda, saj je tak, da za spleča zagrebst za njega.

EVGEN

Se nisi nikoli pritoževala. Mogoče bi pa lahko mislil, da se kateri zdi, da se spleča.

KATARINA

Bravo.

EVGEN

A misliš, da se od tega tipa žena kdaj med seksom tako dere? – O, Evgen, O, Evgen!!!

KATARINA

Če se mu, je dosti verjetno žalosten!

(Pavza.)

Ti si res mislil, da bom to požrla.

EVGEN

Poslušaj, pa kaj bi ti zdaj rada od mene slišala? A da imam osebnostno motnjo? Ene par genov narobe zraščeni? Ker ti imaš pa vse prav?

KATARINA

To jaz zadosti dobro vem. Me pa to zanima: a si ti mene sploh kdaj rabil? Tega dvajset let nisem vedela.

EVGEN

A zdaj me boš pa to spraševala. Pa ti nisi normalna.

KATARINA

Zakaj?

KATARINA

Povej mi, a si ti mene kdaj *res* rabil?

EVGEN

Pa kaj tebi na pamet pade!?

KATARINA

A – me – rabiš?

EVGEN

Ne moreš tega človeka vprašat.

KATARINA

Kaj ne bi bila? Ajde, vprašaj ti mene.

EVGEN

Pa nisem nor, da bi te vprašal.

KATARINA

Nisi nor? Kako pa veš?

EVGEN

Daj, pazi se.

KATARINA

Pazi se, pazi se ... A si ti afazičen? A znaš samo to ponavljat? A bi ...

© Andrej E. Skubic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

EVGEN

Kaj če sem?

KATARINA

... znal narest kakšen tak stavek, ki ga nisi še nikoli slišal? To je kreativnost. Kakor: a si ti kdaj mene res rabil?

EVGEN

Ja, tega sem že slišal, večkrat. – Kaj če sem?

KATARINA

Idiot. Vsakič ena nova ponižanja si znaš zmisлит, enega temeljnega vprašanja pa ne znaš vprašat.

EVGEN

Še zmeraj znam več kot pa tale tukaj.

KATARINA

Kaj pa ti veš, mogoče bi te pa on tudi presenetil.

EVGEN

Ja, zakaj si pa pol z mano, ne pa z njim?

KATARINA

Ja, a sem s tabo? A misliš, da te še zmeraj rabim?

EVGEN

Kaj, a me?

KATARINA

A, zdaj te pa firbec matra.

EVGEN

Pa to ni za verjet.

KATARINA

Stari, jaz sem tebe prva vprašala.

EVGEN

Pa jaz sem se zajebaval!

KATARINA

Samo nisem rekla, da bom povedala. Prej kot ti meni.

EVGEN

Pa nisem nor, da bi na taka vprašanja odgovarjal.

KATARINA

Ja, a vprašat si pa znal.

EVGEN

Ja, zgleda, da se meni počasi meša.

KATARINA

To pa ne. Ti si bil že od zmeraj tak. Tudi takrat.

EVGEN

Aha. Takega ti mene rabiš, kot sem bil takrat.

KATARINA

Ne, bog pomagaj, ne. Bi lahko šel majčkeno na boljše.

EVGEN

Majčkeno na boljše.

(Pavza.)

Ti bi mene rada ob pamet spravila, samo to bi rada.

(Pavza.)

Samo to imaš za cilj v življenju, res: mene ob pamet spraviti.

KATARINA

Saj imaš roke, pa me daj na gobec.

EVGEN

Ja, to bi ti rada, pol bo pa spet: si nasilen, jaz sem pa žrtev.

KATARINA

Nobena *žrtev* nisem. Samo skurbal si se. Pa to skrival. A ti zastopiš, kaj to pomeni? Takrat si me pa res ponižal. Vse, kar sem prenesla, pa kar si ti prenesel, je bilo brez veze.

EVGEN

In zaradi tega si me morala ...

(Pavza.)

Ne, ne bom te na gobec. Evo, kaj bom: pet minut bom tiho.

KATARINA

Kaj boš?

EVGEN

Tisto kot prej, samo zdaj pa zares: pet minut bom tiho.

KATARINA

A zdaj boš tiho? Ko bi lahko kaj povedal?

EVGEN

Samo da vidim, če boš ti zdržala.

KATARINA

A brez dihanja, ali kaj?

EVGEN

Ma, dihaj ti, kolikor hočeš, odspred ali pa od odzad. Dihaj, prepevaj, jodlaj, temu tipu ga fafaj, otroke imej z njim ...

KATARINA

Ja, bom videla, če znam.

EVGEN

Ma, jaz imam polno zaupanje v tebe.

KATARINA

A lahko organiziram kulturne dogodke? A mi boš v podporo?

EVGEN

Bom prenesel. Če sem dvajset let.

Utihne in zapre oči. KATARINA omahne in se zazre ven. Pavza. Čez čas, ko se nič ne zgodi KATARINA iznenada teatralno iztegne roko proti vratom kupeja, kot da vabi. Med vrati se prikažeta PETER in MARTIN.

5. Otroka

Med vrati PETER in MARTIN z velikima nahrbtnikoma na hrbtu, upehana.

PETER

A je tukaj zasedeno?

KATARINA

Ne, kaki. Glih za vaju še placa.

MARTIN

Hvala bogu.

Zavalita se dol, odložita nahrbtnike.

PETER

Jao, Martin, tamau, bom jaz tebe še kdaj za pet minut samega v kupeju pustil.

MARTIN

Ja, pa kaj naj bi?

PETER

Lahko bi mu rekel, da si vtakne rezervacijo v dupe. Da ne more zica rezervirat od Kozine do Kopra, za dvajset minut, kreten.

MARTIN

Kako ne more, če je rezervacijo v roki držal?

PETER

On je papir v roki držal, ne pa pamet.

MARTIN

Kaj, a naj ga s pametjo na gobec? »Zdajle pride moj brat Peter, ima dva metra. Samo da si rit obriše.«

PETER

Ja, toliko cajta bi ga že lahko malo na fino.

MARTIN

Bi pa ti malo rit skupaj stiskal. – Si se pa malo razgibal, pa nov folk srečal, evo.

PETER

Tamau, ti si budala.

Pavza.

KATARINA

Saj je fajn, da sta prišla. Sem čisto vesela.

(Pavza.)

Se lahko vsaj pogovarjamo.

PETER

Čez tričetrt vlaka. Za posrat.

KATARINA

Tukaj so se glihkar gospodje odločili, da bojo tiho kolektivno.

MARTIN

Kaj, a tukaj tudi?

KATARINA

Kaj, tudi?

© Andrej E. Skubic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

(Pavza.)

Kje imata pa ata pa mamo?

PETER

Mogoče doma, a ne.

MARTIN

Magari fizično.

KATARINA sprašujoče gleda.

MARTIN

Ne, samo sem se ustrašil, ker sta doma tastara dva tudi zvok izklopila, pa imamo samo sliko. Pol je pa dolgcajt, čez nekaj časa. Niste menda tukaj skregani.

KATARINA

A, ne ga biksati. Pa nista menda vidva ušla?

PETER

Nisva nič ušla.

MARTIN

Naj se med sabo grdo gledata, ni treba, da midva zraven svetiva. Je dal foter keš.

KATARINA

Saj se ne zaradi vaju kregata, menda.

MARTIN

Samo to bi se manjkalo.

PETER

Itak ni to vaša stvar.

KATARINA

Saj nisem nič mislila. Sta sama začela.

PETER

Tamau, daj, nehaj otresati.

Pavza.

KATARINA

A se dosti kregata? A se pretepata?

PETER

Sem rekel, da nima veze.

MARTIN

Kaki. Se ne kregata.

KATARINA

A si to slišal, Evgen? Obstaja tudi možnost totalne odsotnosti nevrotičnega dretja. – Da li je ovo moguće?

(EVGEN se nervozno zgane, a je tiho. Krajša pavza.)

Pa sta dostikrat tiho?

PETER

Ne.

MARTIN

Foter ima delo, pa mu mama najeda sem pa tja.

© Andrej E. Skubic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

KATARINA

Mama mu najeda??? Kaj, a ona pa nima dela?

MARTIN

Ona ima dela ful, samo je živčna. Bi najedala. Fotru se ne da nazaj gonit.

KATARINA

Ne da se mu nazaj gonit.

MARTIN

On rajši kam odpotuje.

Pavza.

KATARINA

To se pa tudi ne bo dobro končalo, da rajši odpotuje. Treba se je pogovarjat.

PETER

Pa kaj vas najini tastari brigajo? A zgedava, kakor da se nama ljubi?

KATARINA

Mogoče se pa tvojemu bratu ljubi?

(Martin nervozno odkima.)

Sem samo vprašala. – Ker imamo tukaj tudi enega, ki bi lahko kaj povedal, pa nič ne reče. Že iz vljudnosti.

PETER

Mogoče nima kaj za povedat.

KATARINA

Ma, vsak ima kaj za povedat.

PETER

(Pokaže Evgena.)

Kaj pa ta gospod?

KATARINA

Ta? Ta nima nič za povedat.

EVGEN

Saj se tip z mano vse zmeni.

KATARINA

Baa! Zgubil! Ni pet minut!

EVGEN

Nisem tebi rekel, nima veze.

KATARINA

Kaj nima veze?

EVGEN

Kam gresta na morje? A imata kakšne prijatelje tam?

KATARINA

Kako nima veze?

EVGEN

Kakšne? Kaj so starši po poklicu?

KATARINA

Daj, pusti otroka!

PETER

Nevarne prijatelje.

EVGEN

Kako?

PETER

Nevarne prijatelje. Kvarni vplivi. Mamila, pa tako.

EVGEN

(Se zavzame.)

Lejga! To je pa zanimivo. Dajta kaj več povedat. Mene blazno zanima, kako danes mladina preživlja prosti čas.

Mučna tišina. PETER zavija z očmi.

KATARINA

(Počasi, strupeno:)

Obstaja pa razlaga za uno uganko, ki tebi ni jasna. Kako gre gospod k ženi v Koper, pa ona ni v Kopru. A? On gre v Koper, ker je to rojstni kraj od njegove ljubezni z ženo. Mora se v Kopru zblížat z ženo, kakršna je bila takrat, pred davnim cajtom.

EVGEN

A?

KATARINA

Ona je iz Kopra doma. – On gre v bistvu – spiritualno k njej. K *stari* njej, iz začetka njunega odnosa. A? Kaj pa, če je to to?

HAROLD ne reagira.

EVGEN

Spiritualno. Pa ti misliš, ker si iz Kopra, da so vse srečno zaljubljene babe iz Kopra pa spiritualno poženjene. – Ti zdaj to mene zajebavaš, ker spet na mene napeljuješ.

KATARINA

Baa! Zgubil! Meni si rekel.

EVGEN

Jebi se, če na direktna vprašanja odgovorim, ni kontra pravilom.

KATARINA

V Kopru je živela, poražena po katastrofalnem razmerju, ponižana do fundamenta, tastare je morala prosit, če jo nazaj vzamejo, čeprav so bili sto let skregani ... je mislila, da ne bo nikoli več ljubila, ko se je prikazal on, zgubljen turist ... – Je prišel na prireditev, koncert od Markota Breclja, od Francija Blaškovića, kaj jaz vem, od Faraonov ... Jo je srečal. Najprej je bila nezaupljiva.

EVGEN

Madona, jaz upam, da je bila. – Jaz se tukaj pogovarjam z ljudmi, ki se z njimi da. – Kakšna mamila? A se da kaj kupit?

PETER

Pa dajte zajebavat! Ste taki kot tastara dva. Jebeš ti droge, ribe gremo loviti pa kitare na skale brenkat! A vi samo droge vidite, ali kaj?

KATARINA

Romantika! To!

EVGEN

Ej, mali moj, jaz nisem tak kot tvoja tastara dva, ni u ludilu. Jaz nimam z njima ene osnovne podobnosti.

KATARINA

Ja, pa bi jo lahko kaj imel.

EVGEN

A?

KATARINA

Samo to je težje kot te – tvoje igre.

EVGEN

Moje igre.

(Pavza, potem začne vse glasneje, dokler ne vpije.)

Pa pizda ti materina, znaš ti najedat! Pri miru te pustim, a sem ti kaj rekel? Moram se s kom drugim pogovarjat, ker če tebe poslušam, se mi začne mešat. Pa najedaš, pa najedaš, jebem ti mater! Pa te bom moral res na gobec!

PETER

Ej ej ej!

EVGEN

Pa resno na gobec, ne tako ko prejle! Te bom pritegnil, da se boš dvakrat okrog obrnila! Pa jebenti, te bom enkrat skozi okno zabrisal! To ni za verjet!

PETER

Gospod gospod gospod, dajte malo ta ton znižat! Ni moja stvar, samo je pa malo preveč.

EVGEN

Pa ne! Pa menda ja ne? A ton znižat? A se je en prikazal, ki bo tukaj red delal? A si ti boljše vzgojen?

PETER

Nisem boljše vzgojen, samo tako dret se pa tudi ni treba. To je vsakemu tu mač.

EVGEN

Kaj pa ti veš, kako je vsakemu?

PETER

Tako se do ljudi ne obnaša!

EVGEN

Do kakšnih ljudi?

(Se skloni čisto k njemu, da se skoraj dotakneta z obrazom.)

Nimaš ti pojma o ljudeh! A si ti kdaj kakšnega videl? A si ti kdaj kakšnega slišal?

PETER

Enega ali pa dva! Imam toliko pojma, da vas lahko na gobec, to dosti! Dajte se mi iz frisa odmaknit.

EVGEN

A »nas« boš na gobec? A vse tri, kurc tamau? Kje si se pa to naučil?

PETER

Ja, mogoče si bom pa enega izbral. – Pa dosti teh kletvic, ker je moj brat mladoleten!

EVGEN

O, lej ga! Me bo fant na gobec! Katarina, a si slišala? Po gobcu jih bom dobil! Od malega princa na belem konju! A si kaj vesela?

KATARINA

Kako da ne! Zdaj sme pa tudi moje srce rajat!

© Andrej E. Skubic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

PETER

Dajte ga rajši vi najprej užgat, pol bomo pa videli, kako bo.

KATARINA

Ja, pol mi bo pa slabe volje ratal.

PETER

Saj je samo še petnajst, dvajset minut do konca. Ali bi bil mogoče gospod rajši tiho?

Pavza. EVGEN nejeverno zmajuje z glavo in jih gleda.

EVGEN

Fajn ste mi vi. Ena velika disfunkcionalna familija, če sem kdaj kakšno videl. Če sem kdaj kakšno videl, pol ste to vi.

Pavza. EVGEN se usede, vsi molčijo in boljčijo predse, dolgo.

EVGEN

Življenje je zafukano. Pa to ni za prenašat, tak folk. Kje moram jaz živet.

(Spet izvleče cigarete.)

A se da kadit?

PETER

A nismo rekli, da boste tiho? Tukaj vas več ne rabimo. Smo čisto sami zadovoljni.

EVGEN

Jaz sem rekel, da ne bom nič *njej* rekel, ne tebi. – Samo dobro, sem lahko. – Samo bom kadil.

PETER

Kadi ti, kolikor hočeš, so tvoja pljuča.

EVGEN

A zdaj smo pa že na ti?

(Pavza.)

Samo boš ti pasivno kadil.

PETER

Ti se sekiraj, če ti bom aktivno glavo odprl, ne če bom pasivno kadil. Daj mi mir. Jaz pa brat se samo peljeva od točke A do točke B, pa bi rada čim bolj neboleče prišla tja.

EVGEN

Ja, malo mora bolet. – Drugače pa sem hotel s tabo govorit, ker sem videl, da si ti dober človek. Da sta fejest fanta. Dobra fanta. Samo ni treba, če nočeš. – Samo pazita se bab. A vama je to doma kdo rekel? A vaju je kdo izobrazil? – Lejta na primer – tole tukaj. A bi vidva to fukala?

KATARINA

(Razočarano:)

Jao, Evgen!

EVGEN

S tabo ne govorim še, sem na deset minut podaljšal. – Dajta povedat.

PETER

Stari, sem rekel, da bodi tiho.

EVGEN

(Zmeraj bolj samo momlja:)

Kaj zdaj, še ti meni: tiho? Tukaj imamo – asocialne tipe, ki se tudi na vlaku več nočejo pogovarjat, ko se skupaj peljemo na romantično destinacijo, na morje, na kitare. Pa saj sta fejest človeka. Fejest fanta. Gresta ribe lovit.

(PETER in MARTIN boljčita vanj. Pavza.)

Kdo je ne bi?

(Pavza.)

Ob tem se meni postavlja vprašanje. A v teh novih cajtih mularija sploh še kaj drka? Ker če bi, ji ne bi bilo težko odgovoriti na tako simpel vprašanje.

(Pavza.)

Saj ni treba.

PETER

Stari, to je nadlegovanje.

EVGEN

Pa kdo kaj tebi govori? Pusti zdaj ti mene pri miru, prosim. Če se nočeš kot človek pogovarjat. Pa ni treba.

MARTIN

A ne bi mogli bit tiho?

EVGEN

A tamali tud? Kaj tebe briga, kaj bi jaz mogel bit? Bi mogel bit policaj, ali pa imet specifično jezikovno motnjo, kolikor je enih variant. Če verjameš v reinkarnacijo, bi zdajle mogel bit jež ali pa makak. A sem jaz kriv, da si ti to, kar si, pa da še zmeraj sediš tukaj pa da nisi na točki B?

PETER

Ti jih iščeš, resno!

EVGEN

Kaj, iščem! Jaz iščem dialektično. Se sam s sabo pogovarjam! S tabo se nima veze.

PETER

Daj, zgin mi, idiot!

EVGEN

Daj ti meni mir! Kaj ti zdaj meni?

(Pavza.)

Jaz sem se zasanjal. Jaz sem začel na glas razmišljat ... Je vse skupaj zafukano ... Ti pa tukaj meni: tiho mi bodi. A je to demokracija, da se ne more človek sam s sabo pogovarjat? A ti sploh veš, kaj je to? Ata pa mama sta en dan tiho, ti pa v jok pa na morje. Nauči se kaj! Jaz tukaj lepo gledam svojega posla, jaz *nisem* tiho, ti pa ... mene teroriziraš! – Ti meni: tišina! Ma, jebem jaz tebi tišino.

PETER

Pazi se.

EVGEN

Kaj naj se pazim? Pazi, ker če meni na glavo serješ, tudi ne odgovarjam, kaj so bo zgodilo. Vsak se ima pravico s sabo pogovarjat. – *Kaj* se jaz s sabo pogovarjam, to pa tudi nobenega ne briga. To pa itak sploh noben ne sme zvedet!

PETER

Ja, samo malo tišje!

EVGEN

A si ti sploh kdaj slišal kaj, kar bi bilo malo tišje? Od česa tišje? A od utripanja od tvojega srca? A od tvojega brata? A od dežja spomladi? A do tega kretena tukaj?

PETER

Lej, a bi ti rad, da bi se tole miroljubno končalo? Koper bo čez – petnajst minut. Deset.

EVGEN

Ja, ne vem, če so bo končalo! A se bo končalo?

(Pavza.)

Itak pa nisem nič hotel tebi reč. Tebi, ki si nor, ne bom nič več govoril. Ti si nor. Vi ste vsi nori.

PETER

Pa kaj trobezljajš v tri pirovske? Pa kdo mora to poslušat?

KATARINA

Jaz, že celo pot!

EVGEN

A sem kaj rekel? Jaz imam pravico reč samemu sebi, kar hočem.

(Katarini:)

Ti pa tiho bodi.

KATARINA

Kaj, saj je že deset minut mimo, kreten blesav. A si demonstriral poanto?

EVGEN

Če sem tiho, ti pa tudi ni dobro. A ti je dolgcajt? A bi pravljico? So bili Amerikanc, pa Rus, pa Jugoslovan ...

MARTIN

Pa tile so vsi glih nori.

EVGEN

Nismo vsi glih! Jaz sem bolj, ker njo prenašam!

KATARINA

(Pokaže na HAROLDA.)

Pa ta je tudi svojega denarja vreden!

PETER

(Vstane.)

Pa daj, tamali, vstani. Pa kakšni so to vlaki? Nikamor se več na da prit. – Daj, saj je samo še par minut. Bova na štengah stala. Mala malca.

(Katarini:)

A ne bi šli še vi zraven?

EVGEN

Ej, ti je to dobra ideja.

KATARINA

Ne, jaz samo sem.

EVGEN

(Se smeji.)

Ona mora bit tukaj!

KATARINA

Itak moram. Samo da se zmeraj kaj dogaja.

MARTIN

Te so kompletno fuknjeni, vsi. A si ti že kje to videl?

PETER in MARTIN odideta.

6. Izpovedi

HAROLD spi, EVGEN in KATARINA bolščita predse. Pavza.

EVGEN

Končno sami – Daj ti, stari, meni nekaj povej.

© Andrej E. Skubic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

(HAROLD se ne zdrami.)
A zdaj pa ti tudi ne? – Mater ti.
(Pavza.)
Ti imam jaz nekaj za povedat. A veš, kaj? Jaz se tudi peljem k svoji babi v Koper.

KATARINA

Aja? Katera pa je ta tvoja baba? A kakšna taka, ki jo poznam?

EVGEN

Ni vprašanje, če jo ti poznaš. Vprašanje je, če jo jaz poznam. To je vprašanje.
(Pavza.)
Dvajset let! Prasica. Prasica. Prasica. Kurba.
(Pavza.)
Vse svoje ženske sem zajebal.

KATARINA

A ja? A jih je bilo dosti?

EVGEN

To nimam tebi za govorit.

KATARINA

Ja, imaš prav, to ni meni za govorit.

EVGEN

Dvajset let. – Dvajset let nisem mogel nehat mislit na tebe! A si ti predstavljaš, kaj je to? Pol pa takole? Kako *ti* to zdržiš?

KATARINA

Dvajset let? Nisi nehal mislit?

EVGEN

Daj, bodi tiho. Tebe to čisto nič ne briga. Kaj se jaz sam s sabo pogovarjam, nima nobene veze s tabo.

KATARINA

Rekel si: kako *ti* to zdržiš.

EVGEN

Jebi se! A je pravopisna debata, ali kaj? Jaz lahko sebe tikam ali pa onikam.

KATARINA

Kdo se pa s tabo pogovarja?

Evgen se zastrmi vanjo. Čez čas KATARINA vstane, se presede na drugo stran Harolda, govorita mimo njega,

KATARINA

Nič se nisi spremenil v dvajsetih letih. Čisto nič.

EVGEN

A ti si se pa?

KATARINA

Mislim, da si zadosti dobro videl. Jaz sem takrat prisegla, da več nikoli nič ne bom imela s kakšnim takim zafukanim kretenom, kakor si ti. Ni šans. Ti si norec.

EVGEN

Ja, bravo. Kaj pa tukaj delaš?

KATARINA

Nisem tukaj zato, ker ti hočeš.

Pavza. Potem se EVGEN nagne čisto do HAROLDA in sika proti KATARINI mimo njega, skoraj njemu v uho.

EVGEN

Tebi je dejansko on všeč. Res ga imaš rada.

KATARINA

On je totalno nasprotje od tebe. Samo to rabim vedet, to mi je zadosti. On ni tisto, kar si ti. On je dober človek. Pa res me ima rad. Jaz ga imam rada.

EVGEN

Jaz nisem tisto, kar je on.

KATARINA

Kaj te briga, kaj je on? Kaj to koga briga, kaj je on? Ni ti.

EVGEN

Dol ti visi.

KATARINA

Dol mi visi.

EVGEN

Mogoče pa njemu ne?

KATARINA

Ne vem, mi ni nikoli povedal. Malo drugačen je v tem pogledu.

EVGEN

(Zapre oči.)

Dvajset let. Kakšna zguba cajta.

(Pavza. Odpre oči.)

Samo enkrat te bom pa še videl, preden bo tega konec. Še enkrat bom – to skoz dal. Si rekla, da naj ne pomislim. Evo, pa bom. – Daj, sleci se. Sleci se, drugače te bom fental.

KATARINA

Kaj je zdaj tebi?

EVGEN

Daj, sleci se, da te vidim.

KATARINA

Pa ti si nor.

EVGEN

Ti misliš, da sem jaz nor. Daj, sleci se.

KATARINA

Pa kaj je tebi, saj še pil nisi. A si na suho nor?

EVGEN grozeče zamahne proti njej, da se odmakne.

KATARINA

Fak, pa ti si res čisto out!

EVGEN

Samo videl bi te rad spet. Kaj se zdaj fino delaš? Kot da te še nikoli nisem. A misliš, da tudi kar lahko rečeš, kar hočeš? – Tudi enega kotička ni na tebi, ki ne bi bil od mene pošlatan. Povsod imaš moje molekule, beljakovine. A boš rekla, da ne?

KATARINA

A misliš, da se nikoli ne tuširam? – Pa kaj se zdaj jebeš? Pa boš njega zbudil!

EVGEN

Ja, a nisi to hotela?

KATARINA

Pa sprevodnik bo prišel!

EVGEN

Sprevodnik ... čez pet minut bo Koper. Briga zdaj sprevodnika za nas. Samo še ti si tukaj, pa jaz. Sleci se.

KATARINA

(Panično:)

Pa nisem nora.

(Haroldu:)

A ne boš nič naredil?

HAROLD se ne zgane. KATARINA se odmika, a EVGEN jo udari in potem še nekajkrat, da ji začne teči kri. KATARINA vpije in ihti.

EVGEN

Sleci se.

(KATARINA se začne ihte slačiti.)

Tako je. To mi delaj. – Bravo. To obvladaš, stara. Če ti bi kdo rekel, da si stara kura, ta je nor. To ... To bi morala unadva mulca videt, da bi vedela, kdo si. Da bi vedela, kakšna si ti mačka.

(KATARINA se vse bolj slači, nazadnje je gola.)

To. To sem hotel. Daj se uleži čez zice.

(KATARINA ihte uboga vse njegove ukaze.)

Daj se v izzivalno pozo. – Daj, eno nogo dvigni. – Daj, se uleži na trebuh. – Daj, se postavi na vse štiri, da vidim rito. Tako. – Ne, ne tako kot kurba! Lepo. – Daj se počasi dvigni gor ob zavesi – na zicu stoj! – Ob zavesi se dvigni, stisni k sebi zaveso, ven se zazri zasanjano skozi okno. To. – Daj počasi roko med noge. – Daj začni migat z roko. – Daj zapri oči. – Daj se počasi, čisto počasi dol spusti. Ne nehat drkat! Še naprej drkaj. Tako. – Daj se dol, na tla spusti. Dol z zica, na tla se spusti. – Uleži se. Drkaj.

KATARINA joče, masturbira, leži na tleh. EVGEN se nagne nazaj, zapre oči.

EVGEN

Ful si lepa, Katarina. Ful si lepa.

(Pavza. KATARINA ihti, HAROLD spi.)

A si ti sploh kdaj zadnja leta rekel babi, koliko je lepa?

Odpre oči, zre skozi okno. KATARINA še naprej ihti, počasi neha masturbirati. Ko je EVGEN že dovolj dolgo pasiven, se dvigne, se splazi proti HAROLDU, se z vleče na sedež in mu položi glavo v naročje. V nadaljevanju se zdi HAROLDOVO spanje vse bolj narejeno, vendar ne odpre oči.

KATARINA

Kaj mi to delaš? Pa to ni nič res.

(Pavza.)

Nič nisi rekel. Samo kidneš mi. *Zdaj* bi se bunil. Jaz ga nisem več hotela videt. Sem ga samo srečala, ko sem šla z babami sama ven, ko si bil v Avstriji t tretji teden. V enem kafiču zunaj. Dvajset let! – Je rekel, živjo, pa sem si mislila, bôli me. Kaj mi pa on more škodit? Sem ga pa res prerasla. – Tak patetičar je kot dvajset let nazaj, jaz pa ne. Kompletno nenevaren, samo senca od unga kretena, ki me je garbal. Si moreš mislit, da mi je na koncu čveka rekel: a se spomniš unga ključka od kufra? – Sem si rekla: zdaj ga pa bom. — Ni on mene. Rekla sem, da zdaj pa tudi to zmorem. Pregazim ga lahko hladna. S tabo zmorem tudi to. Je rekel, če greva k njemu na drink. A si moreš mislit, da je še zmeraj v isti garsonjeri od tastarih? Sem rekla: ne, greva v sobo v Unionu, jaz častim. A si to predstavljaš, kako so mu oči ven padle? – Ni mi smel dat lubčka, pa je hotel. Na koncu sem pol rekla: hvala, koliko je bilo to? Tak usrane, je samo roko dvignil, pa jo spustil. Sem ga prav pogledala.

Zdaj tudi to znam. Včasih nisem. – Daj bit vesel za mene. Jaz sem ga zjebala. Jaz sem se ga rešila, a ne bi smela tega delit s tabo, ali kaj? A bi ti morala skrivat? Pokazala sem mu, da lahko to naredim. Povedala sem ti. Da bi vedel, da to zmorem. Da je pri meni fertik. Ker zdaj to zmorem. Ker imam tebe. — Ti pa, gospod, *prevajaš?* A ti pa kar greš?

(Vse bolj ihti.)

Zakaj si tak? Zakaj si tak ... Povej mi ... A ti mene sploh *rabiš?* A me sploh kaj rabiš ... Kako si lahko tak ...

Pavza, iznenada je slišati hrumenje vlaka, zaviranje.

GLAS SPREVODNIKA

Koper je zadnja postaja!

HAROLD

(Se zdrzne, odpre oči.)

U, ti boga! Je bilo hitro. – U, ti boga.

Vstane, KATARINA obleži z glavo na sedežu. EVGEN ga pogleda navzgor.

EVGEN

(Tiho:)

A ne da, če se človek zabava.

EVGEN vstane.

HAROLD

Saj vem, da sem bolj švoh za družbo.

(Pobira svoje stvari.)

Bi si lahko mogoče drugega sopotnika izbrala.

EVGEN

Njo vprašaj.

HAROLD

(Jo ošvrkne s pogledom.)

To je simpel rečt. Ženske so nabrite.

EVGEN

Meni se zdi, da mene vidva čisto nič ne rabita.

EVGEN se umakne, gre ven, na levo. HAROLD gleda Katarino, ki ihti. To traja nekaj časa.

HAROLD

(Premišljeno:)

Verjetno bi lahko živel brez tebe. Po moje bi lahko. Ne vem. — Rad te imam.

(Pavza.)

Jaz grem zdaj dol. A ti prideš?

(Pavza.)

Te bom čakal. — Saj veš, kje bom. Jaz bom tam. — Pridi.

Jo gleda, potem se odpravi na levo za Evgenom. KATARINA še naprej ihti z obrazom, zakopanim v sedež.

Zatemnitev.